

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

ויקהל - פקודי

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 16:00

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת וכן באתר קול הלשון
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב לשיעורים 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת ויקהל פקודי תשפ"ג

לפרש בכיוון שלילי, וגם כאן הם חושדים במשה.

מי שדן לכף זכות, אחד מהרווחים שהוא מרוויח, זה הרווח שהוא מונע מעצמו הרבה עוגמת נפש, כיון שלפעמים, מה שנראה לנו זה לא בדיוק מה שבאמת קורה, ובמקרים שאנחנו פועלים או מגיבים לפי הראייה שלנו בלבד, ולא מכררים מספיק שהפרשנות שלנו היא הנכונה, אנחנו יכולים לגלות שטעינו ובגדול... ולפעמים זה מאוחר מידי... והספקנו בדרך להוריד כמה ראשים [במקרה הטוב],

סיפר אבי מורי שליט"א: על מקרה שראו ולא בדקו לעומק, וגרמו לעוגמת נפש גדולה.

בחור מצויין מישיבה מסויימת שנפגש עם בחורה מצויינת, הוא מהצפון והיא מהדרום, לאחר מספר פגישות, הם הודיעו על אירוסין, לכינתים נוצרה ידידות גדולה בין שתי המשפחות,

המרשם שסיבך!!!

"אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת"
[ליח כ"א]

המדרש אומר שבגלל שחשדו במשה שחלילה לקח לעצמו מכספי המשכן, לכן משה ספר להם את כל הכסף.

מי ששומע על כך שחשדו במשה רבנו, מקבל כאב ראש, איך הם הגיעו למצב כזה, לחשוד במשה??? מישהו כאן התבלבל???

משה רבנו, בזמן יציאת מצרים, כשכולם היו עסוקים בכיזת הים, הוא עזב הכל ודאג לארונו של יוסף, שהוא יקח כסף???

והתשובה: שיש כאלה שרגילים לפרש בצורה שלילית כל דבר שהם רואים, ולכן גם במקרה הזה, אפילו שמדובר במשה רבינו, הם כבר התרגלו ללכת

מידע רגיש והם לא אמרו לנו כלום, וגם השדכנית איך היא לא מתביישת, אולי גם עליה "עבדו", לך תדע???

הם סיפרו את הדברים לחתן שהיה בהלם, איך זה שהוא לא ראה עליה כלום, היא היתה נראית לו רגיל לגמרי, ובמקום התקשר לשדכנית ואמר לה שהוא מעוניין שתוריד את השידוך.

למה????? שאלה השדכנית כולה המומה היא כבר תיכננה לבוא לאירוסין שלהם, מה השתנה???? סיפר לה הבחור על המרשם שהם גילו עם תרופות שלוקחים רק מי שנמצא במצב נפשי קשה... וביקש ממנה שלא תגלה להם למה הם מבטלים.

היא התקשרה והודיעה על ביטול השידוך להורי הכלה שהיו המומים ולא הבינו על מה??? ובקשו שתאמר להם את הסיבה, אבל השדכנית לא אמרה כלום, כמוזן שההורים של הכלה ניסו בכל דרך אפשרית לדעת מה הסיבה האמיתית שהביאה לביטול השידוך ולא הצליחו, ולכן שוב חזר האבא של הכלה לשדכנית, ואמר לה: תשמעי, הבת שלי לקחה את זה מאוד

באמצע ימי החופש האמהות דיברו ביניהן, וכל אחת סיפרה שהיא מרגישה צורך לצאת לחופשה, והגיעו להחלטה שאם הם יחליפו דירות למספר ימים, כך גם יוכלו לצאת להחליף אווירה מבלי שיצטרכו לשלם, ובאמת זה מה שעשו.

הכל היה נחמד ונעים, אלא שאמא של החתן מצאה פתק קטן בבית הכלה... מרשם של תרופות עם השם של הכלה, היא הסתקרנה לראות מה שכתוב שם וראתה שכתוב במרשם כמה תרופות עם שמות לא מוכרים, היא העתיקה את השמות של התרופות במדוייק ואחרי שהגיעו לביתם, היא סיפרה לבעלה על מה שהיא ראתה ושיש לה את השמות של התרופות, למחרת, הוא התקשר לרופא המשפחה, ושאל בשביל מה לוקחים את התרופות האלה והאלה????

הרופא אמר להם: שסוג הכדורים האלה ניתנים לטיפול פסיכיאטרי... ונוטלים אותם מי שיש לו דיכאון וחרדות.

הם היו בהלם, מה????? ככה "עבדו" עלינו???? הם לא מתביישים!!! כזה

הגיל היו מכינים שזה לא מרשם שלי, זה היה המרשם של סבתא שלי, שאני קרויה על שמה, והמרשם היה אצלי כיון שאני זו שקונה לה תמיד את התרופות מבית המרקחת.

השדכנית היתה בהלם, וואי, וואי, איך הם לא בדקו גיל, מיד התקשרה אליהם וסיפרה את זה לחתן שהודעו עם מהדברים, והתקשר וביקש סליחה עם דמעות, על כך שחרץ את גורלה מבלי לבדוק ולדרוש.

בסופו של דבר השדכנית היתה צריכה לדחוף רציני שהשידוך יחזור ויתקיים, כיון שאחרי כאלה פדיחות אתה לא יכול להסתכל על המשפחה ממול, ואכן בסייעתא דשמיא חזרו אחרי מאמצים מרובים.

לא תמיד אפשר לתקן את הפדיחה שנעשתה, או להחזיר את המילים שנאמרו, ולכן חכם בודק תמיד לפני התגובה, ומברר אולי יש משהו מעבר למפורסם.

קשה, אני מעוניין שתגידי לי מה הסיבה, אין מצב שסתם מישהו באמצע החיים מחליט להתחרט, כנראה שהיה להם איזה מידע לא נכון, זה לא יכול להיות!!!

האבא שכנראה עבד פעם על טרקטור ידע לחפור 😊 ונדנד לשדכנית עד שהסכימה לגלות לו, ואמרה להם שזה בגלל שהיא לוקחת תרופות פסיכיאטריות.

הבת שלנו????? שאלו בכאב, איזה שטויות, זה שקר וכזב, לא היו דברים מעולם...

איך הם הגיעו למידע כזה שטויות?????

השדכנית סיפרה להם שאם החתן מצאה מרשם עם השם של הכלה והיה כתוב שם שמות של תרופות שרופא המשפחה הסביר להם בדיוק למה לוקחים אותם...

הבת שהיתה קשובה לשיחה, לקחה את הטלפון ואמרה לשדכנית: תדעי לך, שהמרשם שהם ראו נכון שזה היה עם השם שלי, אבל אם היו בודקים לפי

מחול תחת מחול

"וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמִּצְחָה וַיִּרְא אֶת הָעֵגֹל וּמַחֲלֹת וַיִּחַר אַף מִשָּׂה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלְּחָת וַיִּשְׂבֵּר אֹתָם תַּחַת הַהָר" [ל"ב י"ט]

התורה מספרת לנו שמשנה רבנו אסף את כל בני ישראל אחרי מה שקרה בפרשת "כי תשא" שחטאו בעגל, ואם נתבונן בעוד שהגברים נתנו את זהבם לצורך העגל, הנשים לא הסכימו בשום פנים ואופן להשתתף בחטא העגל, וצריך להבין, מדוע הגברים כאן נפלו יותר מהנשים?????

ראיתי מביאים בשם האדמו"ר מבעלזא: שכיון שבפרשת "בשלח" כתוב שהנשים יצאו אחרי קריעת ים סוף בתופים ומחולות, ואצל הגברים מוזכר ששרו את שירת הים, אבל לא מוזכר שיצאו במחולות, ואם נתבונן איפה יש מחולות?????

בחטא העגל כתוב שמשנה רבנו ירד ושמע שיש בלאגן... הוא התקרב, ומיד כאשר ראה את השמחה והמחולות אז

הוא שבר את הלוחות, כמו שכתוב " וַיִּרְא אֶת הָעֵגֹל וּמַחֲלֹת... וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלְּחָת וַיִּשְׂבֵּר אֹתָם" [ל"ב י"ט]

הספורנו מבאר: שהסיבה שהביאה את משה לשבור את הלוחות, משום שהוא ראה שהם שמחים, מילא עשיתם עבירה, תשתקו!!!! מה אתם שמחים????? רק בגלל השמחה הזו, משה שבר את הלוחות.

זה חידוש ששומעים פעם בכמה שנים, אז לפני שתקראו את זה הייתי ממליץ לנתק פלאפונים [כמוכן לא בשבת 😊]

הסיבה שעם ישראל היו להם מחולות בעגל, כיון שלא עשו בקריעת ים סוף מחולות, אז לבן עשו בחטא העגל, כל אחד צריך מחולות אם ניתן לו את זה בקריעת ים סוף, אז הוא לא יצטרך את זה בחטא העגל...

וזה מסביר, מדוע הנשים לא לקחו חלק בעגל, ולא רק שלא לקחו אלא התנגדו לתת מהתכשיטים שלהן, וההסבר הוא שלנשים היו מחולות כבר בקריעת ים

להכניס ש-מ-ח-ה בעשייה, שזה המחולות.

סוף, והם הרגישו מלאות כבר אז, ולכן הן לא היו צריכות מחולות נוספים.

מה שמיליארדר סיני לא הבין!!!

"שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּךְ קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לָהּ" [ל'ה ב']

שבת היא מקור הברכה, ולצערנו, יש אנשים שלא מבינים את זה ועובדים בשבת, הם גם לא מבינים שהם רק מפסידים מהעבודה הזו, וגם אם נדמה להם שהם מרוויחים, בלי העבודה בשבת היה להם שפע הרבה יותר ובעבודה שלהם בשבת הם מורידים מעצמם את השפע.

תושב אנגליה, ממשפחת רוטשילד, היה שותף בעסקים רבים עם מלך אנגליה, והיה גם יועצו של המלך, וכיון שהוא שומר תורה ומצוות היה לו הסכם עם המלך שהוא לא עובד בשבת ויהי מה, והמלך כיבד את זה.

זה רעיון שכל הורה וכל מחנך צריך לדעת היטב, קודם כל בראש ובראשונה, צא מנקודת הנחה, שהילד שלך או החניך שלך צריך יחס חם, צריך הערכה, צריך לחוות הצלחות, ואם תיתן לו את זה בדברים טובים אז הוא לא יצטרך את זה בחטא העגל חם וחלילה.

ילד שמרגיש שמכבדים אותו במקום שהוא נמצא, שמעריכים את מה שהוא עושה, ששמים לב למאמצים שלו, רוב הסיכויים שהוא לא יחפש לרעות בשדות זרים... מתי הוא יתחיל את החיפוש אחרי מקורות זרים???? ברגע שהוא מרגיש שכאן יבש... כאן לא מבינים אותי, אף אחד לא מבין פה מה עובר עלי, ההורים שלי שייכים לדור הקודם, כשאני אומר להם שאני מטעין את הרכב, הם שואלים אותי איך??? בחיבור למצת???? 😊

ישנו משפט חכם: חושך לא מגרשים במקלות!!! תדליק קצת אור והחושך יעלם, ובשביל שהאור יועיל צריך

כא עכשיו, אתה מפוטר!!! הוא היה בטוח שבאותו רגע רוטשילד ירד לרכב, אבל הוא אפילו לא התרגש, ואמר לו: תגיד למלך בשמי, שמאוד היה נעים לעבוד אתו, ותגיד לו, שהעברת לי את הודעת הפיטורין וקיבלתי את זה...

במוצאי שבת, הוא מקבל טלפון מהמלך שיבוא לארמון בדחיפות, הוא לא הבין הרי הוא מפוטר??? אמר לעצמו, נו, אולי הוא רוצה לחשבן איתי את כספי הפיצויים שמקבל כל אדם שמפטרים אותו מהעבודה...

רוטשילד הגיע למלך, והוא רואה את המלך שמח וטוב לב, מחוייך מאוזן לאוזן, ואמר לו: אני חייב לך סכום כסף רציני!!! ליי????? על מה????? שאל רוטשילד את המלך כשכולו מופתע, וכך סיפר לו המלך: ביקר אצלי בשבת מיני מיליארדר, ודיברנו על הא ועל דא, ואל תשאל אותי איך הגענו אליך... והוא שאל: אם אפשר להיפגש איתך???

אמרתי לו: שאין מצב!!! כיון שאתה שומר שבת, והוא בקריצת עין כמו של

ליל שבת אחד, הוא יושב עם המשפחה שלו סביב שולחן השבת, והנה שומעים דפיקות בדלת, הדלת נפתחת ועומד שם לא פחות ולא יותר שליח מהמלך, והוא אומר לו: המלך רוצה שתבוא אליו בעניין דחוף שלא סובל דיחוי...

אמר לו רוטשילד: אם זה פיקוח נפש אני אבוא, אבל אם זה עניין כספי, המלך יודע שאני לא עובד בשבת וסיכמנו את זה מראש.

השליח הלך ולאחר מספר דקות חזר ואמר לו: המלך אמר שזה עניין עסקי, אבל דחוף!!! ואתה חייב לבוא עכשיו, ואם לא תבוא, המלך אמר שהוא ינתק איתך את כל הקשרים העסקיים, צריך להבין שמדובר בהפסד של סכום הרבה יותר ממיליוני פאונדים...

לך תגיד למלך, אמר רוטשילד, שאני בשבת ל-א-ע-ו-ב-ד הבנת!!! לומר לך את זה ב SLOW [לאט] כדי שתבין מהר???

הוא הלך וחזר אחרי כמה דקות, ואמר לו: תשמע, המלך אמר שאם אתה לא

תתחיל והכל ימשיך לבד

"נִיְהִי בַחֲדָשׁ הַרְאֵשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית
בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַהוּקָם הַמְּשֻׁכָּן" [מ'
י"ז]

רש"י מביא את המדרש תנחומא שאומר שלא היו יכולין להקימו, שלא היה יכול להקימו שום אדם, מחמת כובד הקרשים שאין כח באדם לזקפן, ומשה העמידו, אמר משה לפני הקב"ה, איך אפשר הקמתו על ידי אדם???? אמר לו עסוק אתה בידך, נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו, וזהו שנאמר הוקם המשכן, הוקם מאליו.

שמעתי מאבי מורי שליט"א: שמי שמתבונן במשכן, רואה בחוש שכל אחד יכול ומסוגל לעשות את מה שמוטל עליו, כיון שאם נתבונן בגודלם של הקרשים, נראה שלא היה שייך להרים אותם לבד, וזה מה שכתב רש"י: הוקם המשכן, הוקם מאליו!!! כיון שלא היה שייך שאדם ירים את כל הגודל הזה לבד... ובורא עולם אמר לו: רק תיגע בקרשים, והם יקומו מאליהם.

הסמיילי של מקשיבים עם הלשון בחוץ... 😊 אומר לי: נו, יאלא, תשלם לו כמה שקלים והוא בא על ארבע... מסכנים, אצלם אין ערך חשוב יותר מכסף, זה עומד בראש הפירמידה, ובראש סולם העדיפויות.

ואני התערבתי איתו על סכום כסף רציני... שגם אם אני אניד לך שאתה מפוטר מהעבודה איתי זה לא ישנה לך כלל, והסיני שלא האמין, אמר לי שהוא מוכן לשים כמה מיליוני דולרים שזה לא נכון, ואם אני אאיים עליך שהעסקים בינינו מפסיקים, אתה תבוא גם בשבת, ולא רק תבוא אלא עוד תראה שתרוץ על ארבע...

ועכשיו, שלא באת, הרווחתי כמה מיליונים בזכותך... ואני רוצה לתת לך חלק מהסכום.

למחרת, הסיום התחיל בביתם, לפתע דפיקות בדלת, ר' משה פינשטיין והרבנית הגיעו, בני המשפחה היו המומים, אנחנו לא התכוונו להטריח את הרב, אנחנו יודעים כמה שהרב עסוק, אמרו.

מדוע לא??? שאל רבנו, סיום חמישה חומשי תורה זה כמו חג שמחת תורה, רבנו קם ונשא דרשה לכבוד האירוע, ובירך את הנער שיעלה מעלה מעלה, ואכן הנער גדל והתקדם רציני, ויחס את הצלחתו לאותו דרבון שקיבל בסיום של החמישה חומשי תורה.

כמה לחמניות נשארו שמונה
או שניים???

"קחו מאתכם תרומה לה' " [ליד
ה']

ישנה שאלה מוכרת: מדוע נאמר: "קחו מאיתכם תרומה", היה יותר מתאים לומר "תנו" ולא "קחו" שהרי

התורה היא נצחית, ובאה ללמד אותנו שלא להתיימש ממישימה שהיא למעלה מכוחותינו, יותר נכון לומר שנראה לנו שהיא למעלה מכוחותינו, תתחיל ותראה ישועות...

בדורנו, בורא עולם מעניק לנו את הסיוע על מגש של כסף, רק תרצה ללמוד יש לך הכל... גם בלימוד, גם במוסר, ויש גם הכל מכואר ספרי הלכה עם מפתחות... שתוך שניה אתה מוצא את מה שאתה מחפש, וכל אחד יכול [אם רק ירצה]

בשכונתו של ר' משה פינשטיין זצ"ל, גרה משפחה שלקחה אברך שיקדם את הבן שלה, סוג של תגבור, האברך למד וקידם אותו בצורה יוצאת מן הכלל, ואחרי שנתיים סיימו ללמוד חמישה חומשי תורה, אמר אותו אברך שהרים את הילד, שסיום חמישה חומשי תורה לילד בן שמונה שקול כנגד סיום הש"ס של אדם מבוגר.

אם המשפחה עלתה עם הילד לרבנית פינשטיין ע"ה, וסיפרה לה על הסיום שהילד עושה בביתם, והזמינה אותה.

השבוע, ראיתי על זה תירוץ יפה, שאם לא הייתי מתבייש מאנשים הייתי רוקד באמצע הרחוב...

ולפני שתקראו את זה נא לחגור חגורות!!!! החידוש הוא כזה, ידוע מה שאומר הרב דסלר זצ"ל בעל "המכתב מאליהו": שבשונה ממה שאנשי העולם חושבים, שאני נותן לילד בגלל שאני אוהב אותו, הרב דסלר אומר שזה עובד הפוך... אתה לא נותן כי אתה אוהב אותו, אלא אתה אוהב אותו בגלל שאתה נותן לו.

"הנתינה מולידה אהבה ולא האהבה מולידה נתינה"

וסיפר: על זוג עם ילד, שרק האבא והילד ברחו מפולין לפני המלחמה, והאמא נשארה בפולין, ולאחר מספר שנים שהאבא היה לכבד עם הילד ודאג לו לכל צרכיו, הם הצליחו להתאחד שוב עם האמא, וראו בחוש שלאבא היה קשר עם הבן הרבה יותר מהאמא, והסיבה לכך, מפני שבמשך מספר שנים, היא לא נתנה לו ולא העניקה לו, ולכן היא פחות הרגישה קשר אליו. אם נתבונן, למי שיש ילד שהיה עם

אדם שנותן תרומה הוא נקרא נותן ולא לוקח???

או יש את התשובה הידועה: שכאשר אדם נותן תרומה הוא לוקח... וכמו אותו אבא שקנה עשר לחמניות, ומיד כאשר יצאו מהמאפייה, ראו עני שישב שם וביקש מהם שיביאו לו לחמניה, הם הביאו לו שתי לחמניות.

פנה האבא ושאל את הילד: כמה לחמניות נשאר לנו???

ענה לו הבן: נשאר לנו שמונה לחמניות, אמר לו האבא: זו טעות!!! כי מה שנשאר לנו זה שתי לחמניות, כיון שהשמונה שנשארו לנו אנחנו נאכל אותן, ומחר או מחרתיים לא ישאר לנו מהן כלום, אבל את שתי הלחמניות שנתנו לעני, הנצחנו אותן, הן ישארו לנו לנצח מכיון שנתנו אותן לצדקה.

ולכן, אדם שנותן צדקה נקרא "לוקח" ולא "נותן", מכיון שיותר מתאים לקרוא לו לוקח, כיון שבנתינת הצדקה הוא לוקח איתו את הזכויות לעולם הבא.

ולהביא רבנים לדרשות, ואחרי שהוא השקיע בבית הכנסת הוא נקשר אליו יותר.

זה הביאור: "דרחים רבנן הווין ליה בנין רבנן" שמי שאוהב תלמידי חכמים, מי שתומך בתלמידי חכמים, זוכה לבנים וחתנים תלמידי חכמים, מה הקשר???? התשובה: שברגע שהוא משקיע בתלמידי חכמים הוא נקשר אליהם יותר ויותר, כיון שהנתינה מזלידה אהבה, ולכן האהבה שלו לתלמידי החכמים ניכרת וזה משפיע על הילדים שלו, ולכן הוא זוכה לבנים ולחתנים תלמידי חכמים.

ילדות חצופות

או מזכות?

"אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת"
[ליח כ"א]

המדרש מביא שחשדו במשה רבנו שהוא לקח מהכסף של המשכן, ולכן משה רבנו עשה להם חשבון.

בעיה קטנה, או שבזמן הלידה היו לו יותר סיבוכים, ההורים יותר קשורים אליו, וזאת מהסיבה הפשוטה כי הם יותר נתנו לו, יותר השקיעו בו, וכיון שההשקעה בו היתה גדולה יותר, לכן הם נקשרו אליו יותר.

ולפי זה מובן, למה אדם שנותן צדקה נקרא שהוא לוקח, כיון שבנתינה של כסף שהוא נותן זה גורם לו להידבק בקב"ה...

הלו!!! על ידי הנתינה שלך, אתה משדרג את הקשר שלך עם בורא עולם, היום על שדרוג של רכב לוקחים כמה עשרות אלפי שקלים... ואם על כזה שדרוג מוכנים לשלם סכומים שבאלו, אז קל וחומר על שדרוג הקשר שלך עם הקב"ה לא שווה לשלם????

וראיתי שהביאו סיפור: על אדם שהיה מסורתי, והקשר שלו לדת היה רחוק, ולאחרונה, הוא התחיל להתקרב לדת ולהגיע לשיעורי תורה, הרב של בית הכנסת התפלא מה קרה שהוא כך מתקדם?! והתברר, שהוא התחיל להיות אחראי על שיעורי התורה בבית הכנסת, הוא היה דואג למודעות,

מכניסה כביסות, מדיחה כלים, בקיצור חוץ מהקטע של התלוש בסוף חודש ☺ אני עובדת במשרה מלאה.

אמא שלי התקשרה וביקשה ממני שאני אבוא לעזור לה, כיון שאבא שלי מרגיש לא טוב, ארגנתי את שני הילדים ויצאתי, הגעתי אליה ועזרתי לה במה שהיתה צריכה, ביקשתי מבעלי שיבוא ויקח אותי בשעה רבע לאחת בצהריים, כדי שאני אספיק לקבל את הילדים שבאים מהלימודים.

בשתיים עשרה וחצי בעלי התקשר שהרכב לא מניע... ושאני אסתדר, אמרתי לעצמי, אנחנו נעלה וניסע באוטובוס, כיון שיש תחנה מתחת לבית של ההורים שלי, אני ושני הילדים הזדרזנו ללכת לתחנה, חיכינו קצת זמן עד שהאוטובוס הגיע, כשילד אחד על הידיים שלי, ואת הילד השני בן השנתיים אני מחזיקה ביד השנייה.

בדיוק באותו זמן, התחילו לטפף טיפות, מה שלא הוסיף לרמת הסבלנות של הילדים, שגם ככה היתה על הקשקש.

זה סיפור, שאחרי שהוא קרה לנו, בעלי הלך לחנות וקנה ספר של החפץ חיים המחולק ללימוד יומי של שתי הלכות בשמירת הלשון, כיון שרק לאחר שקרה לנו המקרה הזה, הבנו שאם אתה לא שם מעצור לפה שלך, ואתה נותן לרגשות שאתה מרגיש לצאת החוצה ללא שום ביקורת, אז תדע, ששם הנפילה שלך...

כיון שבהרבה מקרים, אפילו שהם נראים מוזרים, לא תמיד הסיפור האמיתי שמסתתר מאחורי, הוא מה שאתה חושב, וככל שאדם מתבגר הוא מבין יותר שיכול להיות שגם אם אני חושב על פתרון מסויים, בהחלטה יכול להיות שיש אנשים שחושבים שונה ממני, ולכן אני לא אניב עד שאני אדע בוודאות שזה בדיוק כמו שחשבתי ולא משהו אחר.

הסיפור שלי היה כך: בוקר אחד, כאשר אני שוהה בבית עם שני הילדים שלי, שנמצאים איתי כל יום בבית, עדיין לא בגיל של גן, ובעצם אם תרצו אני הגננת הלא רשמית שלהם, ובין לבין דואגת גם לארוחת צהריים לילדים שיצאו ללימודים, ובין לבין

כבר לא יכלתי, ופניתי אליה: תגידי, את לא חושבת שאת חצופה!!! את רואה אשה מבוגרת עם תינוק על הידיים, לא לימדו אותך לכבד מבוגרים??? אם היית תלמידה בביתה שלי הייתי מחנכת אותך, כנראה שההורים שלך דילגו על החינוך שלך.

כמעט שהמשכתי ל"היכנס" בה, אבל שאר הנוסעים ששמעו את כל השיח והתערבו לזכותי, ואמרו לה: ילדה, איך את לא מתביישת?! וכך כולם שפכו את דמיה... ולא היה אדם אחד, אנושי שינסה לדון אותה לכף זכות, אולי היא לא קמה כי יש לה סיבה...

אותה ילדה לחשה משהו לאחותה וקמה ואמרה: "סליחה".

התישבותי שם ואמרתי לה: את יודעת, אני מורה בבית ספר שלך, אני רואה לפי התלבושת שלך, ואני אפנה להנהלה שיש להן תלמידות לא מחונכות... הילדה לא ענתה ושתקה...

ולא פחות ולא יותר הילדה שישבה לידי התחילה להיצמד אלי בצורה מזנומת... ואני התחלתי גם לצעוק

סוף סוף, הגיע אוטובוס, עלינו ואני רואה שאין שום מקום פנוי לשבת, עמדתי עם ילד אחד שעומד ותופס בי, וילד נוסף על הידיים, ואני מנסה לתפוס חזק שלא נעוף מהסיבובים של האוטובוס, שהנהג שלו כנראה לא הרגיש מעולם איך זה לעמוד מאחור ולהתמודד עם הרצון לא לעוף ובמקרה הטוב ליפול...

חיפשתי אולי יש איזה מקום שלא שמו לב אליו, אבל ממש כל המקומות היו תפוסים באנשים מבוגרים, שלרגע לא חשבתי שיקומו בשבילי, לפתע אני רואה ילדה בת 6 שיושבת ולידה יושבת ילדה בת 10, הילדה בת 6 הסתכלה מהחלון והשנייה הסתכלה עלי... חיביתי שהיא תציע לי לשבת במקומה, אבל זה לא היה נראה שזה בכיוון שלה.

לפתע, האוטובוס עשה כזו פניה שכמעט התגלגלנו, ומהלחץ, הבן שלי התחיל לבכות, וזה הוסיף לי לכל הלחץ שלי על הילדים שצריכים לבוא מהבית ספר ואני לא בבית לקבל אותם, ועוד אני רואה את הילדה הזו שיושבת ולא מציעה לי לשבת...

בעל יקר!!! כשאתה מכין נם, יש לזה טעם אחר!!! תחשוב על כך!!!

והנה, הטלפון מצלצל ממספר שאינו מזכר, ענית: שלום! מעבר לקו שמעתי: שלום המורה!! שלום! ענית, עם מי הכבוד??? שאלתי.

אמרה לי: מדברת אמא של שתי הבנות שנמעו איתך היום באוטובוס... יוואווו רציתי ל"צאת" עליה, איזה חינוך??? אבל היא התחילה בכזו רשמיות, הייתי חייבת להמשיך את הרשמיות הזו, ואמרתי לה: תשמעי, אני חושבת שהילדות שלך ממש גרמו לחילול השם, הן ממש לא התנהגו יפה, אם זו הראשונה שלא קמה עד שלא צעקתי עליה, וגם השנייה שנצמדה אלי יותר מידי, וכשאמרתי לה לשבת יפה היא לא הקשיבה בכלל, כאילו אני אוויר... וגם המשיכה לשחק עם הקמץ שלי מבלי ל"ספור" אותי.

רציתי להמשיך להרצות לה על חינוך, אבל היא הפסיקה אותי באמצע, אמרתי לעצמי, אני רואה שגם האמא הצופה... אמרתי לה שתיתן לי לסיים את דברי, אבל היא אמרה לי: לפני

עליה שתשב יפה, אבל היה נראה שהיא לא סופרת אותי... וזה רק הגביר לי את העצבים, ואמרתי לה: אני רואה שזה משפחתי אצלכם!!! והילדה לא התייחסה אלי והמשיכה לשחק עם הבן הקמץ שישב לי על הידיים.

התפללתי לה' שיגמר הסיוט הזה כמה שיותר מהר, ובאמת, לאחר שתי דקות צלצלתי לרדת בתחנה, ואני רואה שגם הן, שתי הילדות ש"הדליקו" אותי בנסיעה הזו התארגנו לירידה, כשירדתי, הספקתי לראות את אמא שלהן, היא קיבלה אותן, והילדה שהקמתי דיברה עם אמא שלה והצביעה עלי, אמרתי לעצמי, אם היה לי זמן הייתי מחנכת אותה ואת אמא שלה... חוצפה של הדור הצעיר!!!

מאורעות היום השכיחו ממני את מה שהיה באוטובוס, שעת ערב, קילחתי את הילדים אחרי ארוחת הערב, הם עלו למיטות, אחרי הסיפור הגיע הזמן לשבת עם נם שבעלי מכין לי... אני לא מוותרת על הנם שלו, זה נם חלבי עם טעם בשרי הוא מכניס שם את הלב שלו!!!

אני, כששמעתי את הדברים, לא יכלתי והתחלתי לבכות, ומיד נזכרתי בכל מה שעשיתי לה, ובמילים הפוגעות שאמרתי לה ולאחותה, רק עכשיו הבנתי למה היא נצמדה אלי, ולמה היא לא שמעה בקולי כשאמרתי לה להתרחק ממני, לא יכלתי לסלוח לעצמי, על המילים הפוגעות.

מה גם, שכל נוסעי האוטובוס היו שותפים לשפיכות הדמים של ילדה קטנה, שהחטא היחיד שלה הוא שהיא עשתה מה שההורים ביקשו ממנה שלא תעזוב את אחותה לרגע, ושתשב לידה עד סוף הנסיעה.

האמא ששמעה אותי בוכה, אמרה לי: תדעי לך, שהילדה עד עכשיו בוכה, וסיפרה שהיא גם בכתה הרבה.

למה????? למה לא היה אחד שיחשוב אולי יש לדון לכף זכות.

הבטחתי לאמא: שמחר אני אפגש עם הבת שלה, ואני רוצה להתנצל בפניה ואני גם אפצה אותה.

למחרת, נפגשתי איתה וכדמעות בקשתי ממנה שתסלח לי, פשוט הייתי

שאת ממשיכה, תשמעי אותי דקה, את תסתכלי על הכל בצורה אחרת, אמרתי לה או-קי, אני שומעת!!!

ואז היא סיפרה לי שהיא ביקשה מביתה הגדולה שתלווה את אחותה הקטנה לבית, אבל היא חששה.

חששה??? שאלתי, מדוע יש לחשוש???

היא הסבירה לי: מכיון, שהילדה הקטנה אמנם נראית רגיל, אבל היא ילדת חינוך מיוחד, ובדרך כלל, יש לה תמיד ליווי צמוד, אלא שהיום המלווה שלה לא יכלה להגיע, והייתי חייבת שהבת הגדולה תעזור לי בזה, ואתמול אני ובעלי ישבנו ושכנענו אותה שאם היא תשב צמוד לאחותה, לא יקרה כלום, היינו צריכים מאוד להעצים אותה, שלא תפחד והכל יעבור בשלום, ואין לה מה לדאוג אם היא לא תעזוב את אחותה.

לא חלמנו שהיא תיכנס לכזו סיטואציה ששברה אותה, הורידה לה את כל הבטחון העצמי, ותדעי לך, שממש פגעת בה בצורה שאני לא יודעת איך לתקן את זה???

חניה, זה עדיין לא מצדיק להוציא
נשק...

הפה שלנו הוא לפעמים יותר מנשק,
מילה אחת שאומרים יכולה להגיע
הרבה יותר רחוק ממה שנשק יכול
להגיע... לפעמים מילה אחת לא
במקום, זה יכול לפגוע באדם ולעשות
לו שריטה שתלווה אותו במשך שנים,
הוא לא יוכל להשתחרר מהפגיעה הזו
במשך שנים רבות.

כמה צריך להיזהר!!! ולחשוב היטב
לפני שמדברים, ולברר היטב, היטב,
לפני שמגיבים.

בפעם הבאה תשלח לא דרך הדואר

"קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לָה' " [ל"ה]
[ה']

אדם שנותן צדקה הוא לוקח זכויות,
ולכן התורה קוראת לזה שהוא לוקח
ולא נותן, גם המקבל צדקה צריך

עם התינוק על הידיים והייתי לחוצה,
וגם הסיכונים של האוטובוס לא תרמו
לכל המצב...

אבל למה לא דיברת????? שאלתי את
הילדה.

היא אמרה לי: שבדיוק היא לומדת
שתי הלכות של שמירת הלשון בכל
יום, והיא פחדה להיכשל בלשון הרע,
היא עדיין לא יודעת מה אסור מה
מותר, ולכן היא לא דיברה...

באותו רגע, קיבלתי על עצמי שאני
ובעלי נלמד שתי הלכות שמירת
הלשון בכל יום, ושמהיום והלאה
אנחנו נדון לכף זכות, די, דיי, כמה
אפשר???? לא פוגעים בחפים
מפשע!!!! בהרבה מקרים, אנשים
שנראה לנו שעושים רע, הם לא
התכוונו לזה בכלל, אם נברר לפני
שאנחנו שולפים את הנשק... לפני
שפותחים את הפה... הכל יראה אחרת.

אמר לי אדם חכם משומעי השיעור:
גם בנשק יש הוראות לפתיחה באש...
אתה לא יכול לעשות מה שבא לך,
אפילו אם מישהו עיצבן אותך, חסם לך

אדם בסדר גודל כזה, גם אם הוא יחליט לתת לך חמש אחוז מהמעשרות שלו... הישיבה תהיה מסודרת למשך דורי דורות.

כמובן, שלצורך הפגישה הזו, הוא נסע במיוחד לשם, כשיש כזו כתובת לא הולכים לכתובות נוספות... הוא הגיע ונפגש עם העשיר, והראה לו את קלסר הפעילויות של הישיבה, הקלסר היה מלא בפעילות של הישיבה, כמה הישיבה משקיעה, וכמה עולה כל האחזקה האדירה הזו.

העשיר שכבר שמע על הישיבה בעבר, מאוד התפעל ממה שהראה לו ראש הישיבה, ואמר לו: אבל הרב, בטח כבודו יודע שבאים אלי מכל העולם, ואני עומד כל חודש עם אלפי פניות, וכמובן, שאני לא יכול לתת לכולם, אבל הרב, מכיון שאתה הטרחת את עצמך עד לכאן, אני לא אשיב את פניך ריקם.

העשיר הוציא פנקס צ'קים, רשם סכום, קיפל אותו ונתן לרב, הרב הודה לו על תרומתו ולא פתח לפניו כדי שלא לפגוע בו.

לדעת שהעשיר הוא רק שליח להעביר לו את מה שה' גזר עליו, ואם הוא לא העביר לו, פירושו שה' גזר שזה לא יעבור דרכו, אלא דרך מישהו אחר...

אם אדם חושב שהשליח הוא הכתובת, הוא הבוס והוא זה שנותן, הרי שבכך הוא גורם הפסד לעצמו, כיון שבורא עולם אומר לו: אתה חושב שזה הוא??? בכבוד, שהוא ידאג לך!!!

על הפסוק "מאין יבוא עזריי" [תהילים קב"א] יש דורשים "מאין" פירושו רק במצב שאדם מרגיש שהוא "אין" אז בורא עולם שולח לו עזרה אז "יבוא עזריי" אבל אם הוא מרגיש מעצמו "אבו יויו..." ☺ שהוא, והוא... ועם החכמה שלו... וההצלחה שלו... והידיים שלו... בורא עולם מראה לו כמה הוא "ח'מר".

סיפר ראש ישיבה חשובה בכני ברק, שיש לה שם טוב כארץ ובעולם, ישיבה מוכרת: שארגנו לו פגישה עם אחד מעשירי העולם, אדם שבמושגי העולם נקרא "אחד הכבדים", והוא תלה הרבה תקוות בפגישה הזו, בכל זאת

כאן, אז אני אבוא בעזרת השם, הם סיכמו על שעה שהוא יבוא ויאסוף אותו.

אותו אדם הגיע בשעה היעודה, לקח את הרב והרב דרש שם וחזיק את כולם, אחרי הדרשה הגיע לרב אחד מהמשתתפים ושאל את הרב: למה הרב הגיע לחו"ל??? אמר לו הרב: לצורך הישיבה שלי.

שאל אותו אדם את הרב: האם הרב אמור להתעכב כאן??? הרב ענה לו: כרטיס הטיסה שלי, מיועד לסוף שבוע, אמר אותו אדם לרב: מצוייני! כיון שאני עכשיו צריך לנסוע בדחיפות בשביל העסקים, ואני אחזור בעוד שלשה ימים, אם הרב יוכל עוד שלשה ימים לבוא אלי למשרד, אני גם רוצה להשתתף במשהו צנוע...

הרב סיפר את זה למי שהביא אותו, ואמר: אם על העשיר שתלינו בו תקוות, והיה אמור לתת "סכום", בסוף הוא נתן רק 180 דולר, אז מה זה סכום צנוע 18 דולר?! נראה לי שלא כדאי אפילו לטרוח... ואולי בכל זאת כדי לזכות עוד יהודי, זה שווה!!!

לפי סדר הגודל שאמרו על העשיר הזה, הוא ידע שהוא מסודר לשנים הקרובות, ברנע שהוא יצא מהבנין, הוא הרשה לעצמו לפתוח ולראות מה הסכום שרשם לו העשיר, הוא פתח את הצ'ק וחשבו עיניו...

היה שם סכום של 180 דולר בלבד!!! אפילו את מחיר כרטיס הנסיעה הוא לא כיסה, וכך כשהוא עומד כולו המום באמצע הרחוב באמריקה.

עבר שם יהודי שפנה אליו: סליחה, האם אתה הרב פלוני, ונקט בשמו??? ענה לו הרב: כן, אותו אחד אמר: אווזההה, מה זכינו שהרב יהיה בארצנו??? סיפר הרב לאותו אדם שהוא בא במיוחד להיפגש עם עשיר גדול, והיה בטוח שהוא יתן סכום שיצדיק את ההנעה, והוא ה-מ-ו-ם!!! כיון שהעשיר ההוא הביא רק 180 דולר.

אמר לו אותו אדם: אני לא יכול לעזור לרב בנושא הכספי, אבל יש היום איזו אזכרה כאן באזור, אם הרב יוכל לבוא לדרוש שם, אמר לו הרב: לא הגעתי לכאן כדי לדרוש, אבל אם אני כבר

קיבלתי 180 דולר, אבל כשסמכתי על בורא עולם קיבלתי 52,000 דולר.

מי שקצת פוקח את העיניים רואה את זה בחוש, שמי שבוטח בקב"ה מקבל פי כמה וכמה...

מי שלא מעסיק את עצמו בשאלות: מה יהיה???? בורא עולם מביא לו הרבה יותר!!! והמדהים, שבורא עולם לא עובד עם חברת שליחויות מסוימת, שאתה יכול לומר: אולי הוא שלח לי, אבל זה נתקע באמצע, אצל בורא עולם אם מגיע לך? תקבל!!! והוא כבר ימצא את הדרך שזה יגיע עד אליך...

יש אגדה: על אדם שהיה זקוק לכסף, והיה בלחץ נוראי, והחליט לשלוח מכתב שבו הוא מבקש עזרה 1,000 דולר, למי הוא שלח את המכתב? לריבונו של עולם...

בדואר, קבלו מכתב שהיעד שלו זה ריבונו של עולם, ולא ידעו לאן לשלוח, הם שלחו את המכתב לדואר הראשי, שהם ישברו את הראש עם המכתב הזה, בדואר הראשי הביאו את המכתב למנהל, והוא ראה שאין שום כתובת,

לאחר שלשה ימים, הרב הגיע אליו למשרד, הוא שמח לראות את הרב, ונתן לו צ'ק מקופל.

הרב אמר בהתחלה חשבתי שהם מקפלים את הצ'ק כיון שהם לא רוצים שאני ארגיש לא נעים מהסכום... אבל אחרי ה 180 דולר הבנתי שהם מקפלים כדי שהם ירגישו נעים, שאני עדיין לא רואה את הסכום... בליבי חשבתי, הנה עוד 20 דולר, כנראה שהנסיעה הזו היתה רק בשביל הדרשה באזכרה.

פתחתי את הצ'ק והייתי ב-ה-ל-ם 52,000 דולר, תרומה צנועה אמרתי לעצמי, עכשיו אני מבין את המשנה באבות: "אמור מעט ועשה הרבה" יש כאלה שמדברים אני, ואני, ובסוף נותנים לך הרגשה שבשקלים שהם נתנו לך הם החזיקו אותך...

ויש אנשים שאומרים: אני אתן לך משהו קטן... ונותנים כמו שצריך.

והדבר החשוב שלמדתי, או אם תרצו, יותר נכון בורא עולם לימד אותי, שבהתחלה שסמכתי על אותו מייקון

עולם, אם אפשר שתשלח לי עוד פעם
אני צריך 1,000 דולר, אבל אם אפשר,
הפעם, אל תשלח דרך הדואר, כיון
שהם לוקחים חצי... (☺)

לצערנו בהרבה מקרים אנחנו מתנהגים
אותו דבר כמו אותו אדם וחושבים
שפלוני לא נתן לנו מה שנתנו לו
להעביר, שפלוני לקח לנו, וגם אם לא
לקח הכל הוא לקח עמלה, והאמת
שבדיוק את הסכום שקיבלת זה בורא
עולם שלח ואף אחד לא נגע לך
בסכום, ולא רק שלא נגעו לך אלא הם
לא יכולים לנגוע במה ששייך לך.

חוץ מ"הריבוננו של עולם" והחליט
לפתוח את המכתב, הוא יראה, אולי
בפנים יש פרטים נוספים.

הוא קורא את המכתב שהוא בעצם
פנייה לבורא עולם שיעזור לו, והוא
חייב 1,000 דולר בדחיפות, מנהל
הדואר ריחם עליו והחליט לשלוח לו
500 דולר, הוא הכנים את הסכום
למעטפה ושלה אותה לכתובת שאותו
בן אדם רשם שם, ורשם לו שם
השולח: "ריבוננו של עולם"...

אותו אדם קיבל ושמח שברוך השם,
בורא עולם התייחס אליו ונתן לו.

אחרי חצי שנה, שוב הוא נקלע
לקשיים בפרנסה, ושלה שוב מכתב
לריבוננו של עולם.

איך שראו בדואר מכתב כזה שלחו
אותו שוב לדואר הראשי, בדואר
הראשי שוב העבירו את זה למנהל,
שפתח וקרא את המכתב לריבוננו של

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	לאה בת חסידה חסיבה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי'	ר' רחמים בן ריקה הי"ו	ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
להצלחת משפחת התורם בעילום שם	שולמית בת סוליקה תחי'	מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
יצחק בן רבקה הי"ו להצלחה ברו"ג	הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו	לינוי בת שירה תחי'
להצלחת משפחת רפאלי ברוחניות וגשמיות	מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'	רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה
להצלחת	לרפואת	לזיווג הגון ישראל עמור בן תמר הי"ו

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל	מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן	הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל	הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי	הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן	הצדיק מרעננה ר' יצחק כהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל	חיים בן גיגי בן מרים ז"ל	משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
לע"נ	לע"נ	פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר